ନାଭାଲ କିଶୋର ସିଂହ

ବନାମ

ବିହାର ରାଜ୍ୟ

ଅଗଷ୍ଟ 4,2004

[କେ. ଜି. ବାଲକ୍ରିଷ୍ଣନ ଏବଂ ଡ. ଏ. ଆର୍. ଲକ୍ଷ୍ମଣନ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860:

ଧାରା 304-ଝଗଡ଼ା ସମୟରେ ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ପୀଡିତଙ୍କ ପେଟରେ ବର୍ଚ୍ଛା ଭୁସି ଦେଇଥିଲା- ଆଘାତ ଯୋଗୁଁ ପୀଡିତଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ -ବିଚାର କରୁଥିବା ଅଦାଲତ ଦୁଇ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଧାରା 34 ସହିତ ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ-ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ଧାରା 304 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ - ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ,ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ପ୍ରମାଣ କରେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆଘାତ ପହଞ୍ଚାଇଥିଲେ -ଅଦାଲତ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ନଥିଲେ।

ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1973:

ଧାରା 313-ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ଯାଞ୍ଚ କରୁଥିବା ବିଚାରଣ ଅଦାଲତ -କେବଳ ତିନୋଟି ପ୍ରଶ୍ନ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ପଚରାଯାଇଥିଲା-ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ପରୀକ୍ଷା ନ କରିବାରେ ଗୁରୁତର ତ୍ରୁଟି ହୋଇଥିଲା ବୋଲି ଆବେଦନ କରିଥିଲେ-ନିର୍ଣ୍ଣିତ,ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସମଗ୍ର ପ୍ରମାଣକୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଏକାଠି ରଖିବା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସମାନ କୈଫିୟତ ଦେବାକୁ କହିବାର ପ୍ରଥାକୁ ନିନ୍ଦା କରିଛନ୍ତି, କାରଣ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଏକ ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିମାନ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଦେବା ସ୍ଥିତିରେ ନଥାଇପାରେ -ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଚାରପତି ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ପ୍ରମାଣରେ ପ୍ରତିକୂଳ ପରିସ୍ଥିତି ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ କରିବାକୁ

ଏକ ସୁଯୋଗ ଦେବାର ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା-ଧାରା 313କୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ଏକ ନ୍ୟାୟିକ ବିଚାରର ଅଂଶବିଶେଷ ଏବଂ ଏହାକୁ ଅବହେଳା ଭାବରେ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ -ତଥାପି, ଅଭିଯୁକ୍ତ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟରେ ଏହି ଦାବି ଉଠାଇ ନଥିବାରୁ ଯେହେତୁ ସେ ଧାରା 313 ଯାଞ୍ଚ ପଦ୍ଧତି ଦ୍ୱାରା ପକ୍ଷପାତିତ ହୋଇଥିଲେ, ତେଣୁ ଅଦାଲତ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ନୁହଁନ୍ତି।

ରାମ ଶଙ୍କର ସିଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ , **ଏ ଆଇ ଆର (1962) ଏସ୍. ସି. 1239;** *ଭଲିନ୍ଦର ସିଂହ ଓରଫ ରାଜୁ ବନାମ ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ,* **ଏ ଆଇ ଆର (1994) 1 ଏସ୍. ସି. ସି. 726;** *ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟ ବନାମ ସୁଖଦେବ ସିଂହ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ* **[1992] 3 ଏସ୍. ସି. ସି. 700 ଏବଂ** *ଲଲ୍ଲୁ ମାଞ୍ଝି ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ ରାଜ୍ୟ,* **[2003] 2 ଏସ. ସି. ସି. 401, ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିଲା ।**

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : 2003ର ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1331।

1987 ମସିହାର ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 589ରେ ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 1.8.2002 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ଉପେନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର ଏବଂ କହ୍ନେୟା ପ୍ରିୟଦର୍ଶୀ।

ଉତ୍ତରଦାତା ପାଇଁ ବି. ବି. ସିଂହ ଏବଂ କୁମାର ରାଜେଶ ସିଂହ । ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଏକମାତ୍ର ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହ ଅନ୍ୟ ଛଅ ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଧାରା 302/34 ଆଇପିସି ଅନୁଯାୟୀ ହତ୍ୟା ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ । ଉଭୟ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଆବେଦନ ଦାୟର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନର

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଧାରା 304 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସାତ ବର୍ଷ ଜେଲଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଇଥିଲା।

ଏହି ଘଟଣାଟି 17.11.1974 ତାରିଖରେ ଘଟିଥିଲା । ଲାଲ ଦେଓ ସିଂହଙ୍କ ପୁଅ,ମୃତ ବୈଜନାଥ ସିଂହ, ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-1 , କଦଳୀ ପତ୍ର କାଟିବାରେ ନିୟୋଜିତ ଥିଲେ। ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷର ମାମଲା ହେଉଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଅନ୍ୟ ସହ ଅପରାଧୀଙ୍କ ସହ ଘଟଣା ସ୍ଥଳକୁ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନକାରୀ ବର୍ଚ୍ଛା ସହିତ ସଶସ୍ତ୍ର ଥିଲେ । ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ବୈଜନାଥଙ୍କୁ ପଚାରିଥିଲେ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଘର ନିକଟରେ କାହିଁକି କଦଳୀ ପତ୍ର ରଖାଯାଉଛି । ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ କିଛି ଉତ୍ତର ଦେଲେ । ଅଭିଯୋଜନର ପରବର୍ତ୍ତୀ ମାମଲା ହେଉଛି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନକାରୀ ମୃତ ବୈଜନାଥ ସିଂହଙ୍କ ପେଟରେ ବର୍ଚ୍ଛା ଭୁସି ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-1, ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-2 ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-2 ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ । ଆହତ ବୈଜନାଥଙ୍କୁ ଡାକ୍ତରଖାନା ନିଆଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଠାରେ ସେ ଆହତ ହୋଇ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ-1 ପରେ ପୋଲିସକୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲା ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମାମଲା ରୁଜୁ କରାଯାଇଥିଲା।

ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଳୟରେ,16 ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା । ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1,2,3 ଏବଂ 8 ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ । ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-1, ମୃତକଙ୍କ ପିତା କହିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ପୁଅ କଦଳୀ ପତ୍ର କାଟିବା ସମୟରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚି ତାଙ୍କ ସହ ଝଗଡ଼ା କରିଥିଲା ଏବଂ ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ପୁଅର ପେଟରେ ବର୍ଚ୍ଛା ଭୁସୁଛି । ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-1ର ଭାଇ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-2 ମଧ୍ୟ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆଘାତ କରୁଥିବା ଦେଖିଥିଲେ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଓକିଲ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-1 ଏବଂ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-2ର ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ବିବାଦ ରହିଛି । ଆମେ ଭାବୁନାହୁଁ ଯେ

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଦ୍ୱନ୍ଦ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରମାଣକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ, ବିଶେଷ କରି ଯେତେବେଳେ ଏହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ଉପରେ ସନ୍ଦେହ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ-2 ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଆଘାତ ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ-3 ଏବଂ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ-୪ ମଧ୍ୟ ଘରେ ଥିଲେ ଏବଂ ଘଟଣା ସମୟରେ ଘଟଣା ସ୍ଥାନକୁ ଆସିଥିଲେ । ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-3 ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସେ ଦେଖିପାରୁଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ପୁଅ ବୈଜନାଥ ବୃକ୍ଷରୋପଣ ବଗିଚାରେ କାମ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନକାରୀ ମୃତ ବୈଜନାଥଙ୍କୁ ଆଘାତ ଦେଇଛନ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷର ପ୍ରମାଣ ଅଛି ।

ଆବେଦନକାରୀ ଓକିଲ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଧାରା 313 ସି ଆର.ପି.ସି. ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ପରୀକ୍ଷା ନକରି ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଗୁରୁତର ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନକାରୀଙ୍କଠାରୁ ନିଆଯାଇଥିବା ବିବୃତି ପ୍ରତି ଆମର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କେବଳ ତିନୋଟି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରଥମ ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା ଯେ ସେ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ବିବୃତି ଶୁଣିଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା ଯେ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣ ଦର୍ଶାଉଛି ଯେ ସେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିରକ୍ଷାରେ କିଛି କହିବାକୁ ପଡିବ କି । ଧାରା 313 ସି ଆର.ପି.ସି. ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ପଚରାଉଚରା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସନ୍ତୋଷଜନକ ଢଙ୍ଗରେ କରାଯାଇଥିଲା । ଧାରା 313 ସି ଆର.ପି.ସି. ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣରେ ଦେଖାଯାଉଥିବା ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିକୁ କୈଫିୟତ ଦେବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା । ଅତି କମରେ, ସରକାରୀ ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରମାଣକୁ ପ୍ରଶ୍ନ ଆକାରରେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ନିଜର ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଦେବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଏପରି କୌଣସି ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା । ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ

ବିରୋଧରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରମାଣକୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଏକତ୍ର ରଖିବା ଏବଂ ଏହାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ କରିବାର ସୁଯୋଗ ଦେବାର ପ୍ରଥାକୁ ଆମେ ନିନ୍ଦା କରୁଛୁ, କାରଣ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଏକ ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିମାନ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଦେବା ସ୍ଥିତିରେ ନଥାଇପାରେ । ପ୍ରମାଣରେ ପ୍ରତିକୂଳ ପରିସ୍ଥିତି ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ କରିବାକୁ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ସୁଯୋଗ ଦେବାର ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା ଏବଂ ଧାରା 313 ପରୀକ୍ଷା ଏକ ଖାଲି ଆନୁଷ୍ଠାନିକତା ଭାବରେ କରାଯିବ ନାହିଁ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରମାଣ ଉନ୍ମୋଚନ ହେବା ପରେ ହିଁ ଅଭିଯୁକ୍ତ ନିଜର ପ୍ରତିରକ୍ଷା ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପ୍ରମାଣରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଦେବା ସ୍ଥିତିରେ ରହିବେ । ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ଏପରି ସୁଯୋଗ ଦିଆଯିବା ଏକ ନିରପେକ୍ଷ ବିଚାରର ଅଂଶବିଶେଷ ଏବଂ ଯଦି ଏହା ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଢଙ୍ଗରେ କରାଯାଏ, ତେବେ ଏହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ପ୍ରମାଣର ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତର୍ଜମା ହୋଇପାରେ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଭିନ୍ନ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ, ଧାରା 313 ସି ଆର.ପି.ସି. ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ପଚରାଉଚରା କରିବାର ଗୁରୁତ୍ୱ ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟତା ଦିଆଯାଇଥିଲା, *ରାମ ଶଙ୍କର ସିଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ରାଜ୍ୟ,* ଏ ଆଇ ଆର (1962) SC 1239; *ଭଲିନ୍ଦର ସିଂହ ଓରଫ ରାଜୁ ବନାମ ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ,* [1994] 1 ଏସ. ସି. ସି. 726; *ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟ ବନାମ ସୁଖଦେବ ସିଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* [1992] 3 ଏସ୍. ସି. ସି. 700 ଏବଂ *ଏନ୍. କେ. ସିଂ ବନାମ ବିହାର ରାଜ୍ୟ ଲଲ୍ଲୁ ମାଝି ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ ରାଜ୍ୟ,* [2003] 2 ଏସ. ସି. ସି. 401 ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ଆବେଦନକାରୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ କୌଣସି ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ କରିନଥିଲେ ଯେ ଧାରା 313 ପ୍ରଶ୍ନ ଯେଉଁ ଉପାୟରେ କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ଗୁରୁତର ପକ୍ଷପାତିତା କରିଥିଲେ । ଯଦି ଧାରା 313 Cr.P.C ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଏହି ତ୍ରୁଟି ଦର୍ଶାଯାଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମାମଲାକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଯାଞ୍ଚ ପାଇଁ ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଇ ପାରିଥାନ୍ତେ ।ଏହି

ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ, ଆମେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ନୁହଁ, ବିଶେଷ କରି ଯେତେବେଳେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଏହା ଦେଖାଇବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇନଥିଲେ ଯେ ସେ ଏପରି ଅନିୟମିତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ପକ୍ଷପାତିତା କରିଥିଲେ ।

ଆବେଦନକାରୀ ଓକିଲ ଶେଷରେ ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଦଣ୍ଡବିଧାନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅପିଲର ଦଣ୍ଡକୁ କୋହଳ କରାଯାଇପାରେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୌରା ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଆଇପିସିର ଧାରା 302/34 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଇପିସିର ଧାରା 304 ଅନୁଯାୟୀ ଏହାକୁ ରୂପାନ୍ତରିତ କରିଥିଲେ, ଏହା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନକରି, ଏହା ଆଇପିସିର ଧାରା 304 ର ଭାଗ I ଏବଂ II ଏହା ଅଧୀନରେ ଆସେ କି ନାହିଁ । ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ପ୍ରମାଣ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଯୁବକଟିର ମୃତ୍ୟୁକୁ ନିଷ୍ଠୁର ଏବଂ ପାଶବିକ ଢଙ୍ଗରେ ଘଟାଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଉପରେ ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା ସାତ ବର୍ଷ କାରାଦଣ୍ଡର ଦଣ୍ଡାଦେଶରେ ଆମେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ନାହୁଁ । ଆବେଦନଟି ବିଫଳ ହୁଏ ଏବଂ ଖାରଜ ହୋଇଯାଏ ।

ଆର୍. ପି. ଆବେଦନ ଖାରଜ ହୋଇଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ସ୍ୱିଡିଲ୍ ନାୟକ,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।